

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en livsvarig, aarlig Hædersgave til Deltagere i Kampene for Fædrelandet i Aarene 1848—50.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2511 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *K. M. Klausen, P. Knudsen og Marott*:

Til § 1.

1) I 1ste Linie efter „Mænd,“ tilføjes: „der ikke ere ansatte til Statsindkomstskat, og“.

2) I 4de Linie, i Stedet for „Hædersgave“ sættes: „Understøttelse“.

Til § 2.

3) I 1ste Linie, i Stedet for „Hædersgaven“ sættes: „Understøttelsen“.

4) I Lovforslagets Titel ændres „Hædersgave“ til: „Understøttelse“.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under eet.

K. M. Klausen: Sammen med to Medlemmer har jeg tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag, der gaa ud paa, at denne Gave kun skal gives til Folk, som ere ubemidlede. Vi have derfor foreslaaet den Grænsebestemmelse, at den skal gives til saadanne, som ikke ere ansatte til Statsindkomstskat. Vi finde det urigtigt her at give saadanne livsvarige Hædersgaver til Folk, som ikke have økonomisk Trang dertil. Da det samme Spørgsmaal for 8 Aar siden var til Behandling i Rigsdagen, blev det oplyst, at der fandtes 16,000 Veteraner fra Trearskrigen, og om disses Formuesforhold oplystes det i Finansudvalget, at $\frac{1}{3}$ eller omtrent 5,000 enten fik Fattigførselse eller Alderdomsunderstøttelse, at $\frac{1}{3}$ eller andre 5,000 kunde regnes for velstillede, og at den tredie Trediedel var Folk, der i økonomisk Henseende befandt sig mellem disse to Kategorier. Hvis man nu tør gaa ud fra, at det samme Forhold med Hensyn til Formuesomstændighederne gælder for de 6,000, der ere tilbage, vil der findes et Par Tusind, der ere under offentlig Forsørgelse, et Par Tusind, som

maa regnes for velstillede, og et Par Tusind, som i økonomisk Henseende befinde sig mellem disse to Kategorier. Det er altsaa ikke noget ringe Antal, om hvem det kan siges, at de økonomisk ere nogenlunde velstillede. Hvis der er 2,000, der maa henregnes til denne Kategori, vilde det for Statskassen betyde en aarlig Mindreudgift af 200,000 Kr. Det forekommer mig ikke rigtigt at yde denne Gave til alle de 6,000 Veteraner. Der er imellem dem sikkert adskillige, som nyde Pension, en Del maaske en ikke ringe Pension. Det gælder særligt de højere Officerer, og saadanne Folk, som have gjort Krigen til deres Haandværk. At belønne disse Folk med en livsvarig Gave, naar de i Forvejen have deres Pension, synes jeg, der ikke er nogen som helst Grund til.

Om Spørgsmaalet, at man vil hædre Deltagerne i denne Krig, vil jeg i det hele sige, at de ere jo to Gange blevne hædrede. Der er, vistnok i Midten af 70erne, uddelt 107,000 Krigsmedailler. Det kunde man kalde for en Hæder, det var en Medaille, som de fik Ret til at bære. Endvidere blev der for nogle Aar siden uddelt, i hvert Fald til en Del af dem, en Jubilæumsgave paa 100 Kr. Jeg synes derfor, der ikke er nogen som helst Grund til nu at give dem en livsvarig Hædersgave. Det forekommer mig heller ikke, at dette Navn „Hædersgave“ er fortjent. Det Arbejde, de have haft, er ikke af den Slags, at det egentlig fører nogen Hæder med sig. Det at tage Del i en Krig, anser jeg for det mest vederstyggelige, Menneskene kunne befatte sig med, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til særlig at hædre dem derfor. Desuden ere de kun undtagelsesvis gaaede med af deres egen fri Villie. De ere gaaede med, fordi de bleve udkommanderede, fordi de havde Lovens Tvang over sig. Jeg synes derfor, der kunde være al mulig Grund til at indskrænke Forslaget saaledes, som vi have foreslaaet. Med denne Motivering skal jeg anbefale de af os stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Vi staa her overfor et ret enestaaende Tilfælde, tror jeg, i vort politiske Liv. Det er jo saaledes, at der gives Love og Reforme, om hvilke det er naturligt, at man kæmper. Partierne have forskellige Anskuelser om dem, og saa staa der Strid om dem, og Striden føres herfra ud i Befolkningen. Saaledes har det været i mange Aar her i Landet, saaledes er det altid i